

fieri reputat. mat h. xxv. Esuriui et
dedistis michi manducare ac. sequit.
Qd vni ex minimis meis fecistis m
fecistis et ideo non sunt contempnēdi
pauperes. Si quis em ita familia
ris esset regi q quicquid sibi fiet rex
sibi fieri reputaret et talis ad domū
tuam veniret honorifice reciperes et
eum non despiceres. Ido et le. iij. A
nimā esuriētē ne despereris. q. d. ne
vilipēdas quia paup ē. Sepe em in
vili sacro recōdit bonū frumētū et in
cōcha fragili lapis pōsus. et eōū
so. sub auro fulgenti lignū putrādū.
sic sub paupē hitu aīa pōsa. Secūdo
nūcipatūne ut dī in p̄s. si esuriero n̄
dicā tibi. et seqt. Nūqd manducabo
carnes taurorū. q. d. abz xp̄i nō est n̄
conuersio p̄cōz. lohis iij. Rogabāt
discipuli eius eū ut manducaret. ille
autē dixit. Ego habeo cibū māducaē
quē v̄s nescitis. quasi diceret. non
quero cibū materialē s̄ spūalē scilicet
aīas et ideo si tu vis xp̄m ad hospici
um cordis inuitare et gratantē reficē
p̄sionē tuā et aliorū diligēt stude
as parare. gen. xxv. Dixit rebecca
filio suo iacob. offer m̄ duos edos op
timos ut faciā p̄ti tuo ex eis escas q
bus libentē vescitur. quos cū comedē
rit b̄ndicat tibi p̄s q̄ moriat. Eti
qui fētēt sūt p̄cōres. s̄ optimi sunt
q̄n in igne cōtrōis et p̄mē pati sūt
et sic faciēs obtinuit b̄ndicōnē. Tercō
legimus xp̄m etiā esurisse effectiue
salutē. s. aīaz. mat h. xij. Esuriit et
vidēs fici arbore secus viā. venit ad
eā querēs fructū et nichil inuenit in ea
nisi folia. esuriit scz aīaz salutē ar
denter appetiuit. Sicut em ardēter

esuriens nullū genus panis respu
it. sic xp̄us nullū iuuenē senē homi
cidā latronē. actuū x. Cū esuriret
petrus cecidit sup eū mētis excessus
et vidit celū aptū et vas qdā ubi
erant alia quadrupedia et alia ser
pentina terre et volatilia celi. et scā
est vox ad eum dicēs. Surge petre
accipe quasi nullā differenciā faciēdo
Dñs ad modū querentis panem ho
stiatim stat ad hostium et pulsat. a
poc. iij. qm̄ mlti eū abire ieiunū per
mittūt. p̄s. Opui in ieiunio animā
meā. Glosa expōit de xp̄o ac. Roga
te ergo dñm karissimi ut sic a vicys
ieiunemus ac. Qd nobis p̄stare.

Item sermo ut supra s. xxix.

Rec est voluntas dei sanctifica
tio v̄stra. p̄ma ad thessa. iij.

Olim dauid orabat dicens. doce me
facere voluntatē tuā ac. et misericors
deus p̄ apostolos petrū et paulum
et p̄ semetip̄m deauit nos suam volū
tatem. Considera ergo voluntas dei
est ut a peccato sanctificemur ut in
bono exercitemur. ut in vtroqz con
firmemur. ut in celo glorificemur.
Primo enim voluntas dei est ut a
peccato sanctificemur. Unde hic ad
thessalonicenses iij. Hec est volun
tas di sanctificacō v̄rā ut abstinea
tis v̄s a fornicacōne ac. Sanctifi
catur qui a peccatis mundatur. qm̄
da em debet esse dilectā sponsa xp̄i
ad ephesios quinto. Ap̄us dilexit
ecclesiam et tradidit semetip̄sum p̄
ea ut illam sanctificaret mundans
lauacro aque et cetera. Mundat
autem deus animam non solum

lauacro baptismi pmi h eciā scdi scz
lacrimaz. Phidoz Tacme penitentis
apud deū p baptisma te reputat sed
qd pdest hōi si balneat et statim sor
didis vestib? induat. sic qd pdest ai
me si eciā mudeat et statim in viciosa
osuetudinē relabatur. ppē hoc pceptū
exo. xij. Vade ad pplm et sanctifica
eos hodie et cras lauentqz vestimē
ta sua. i. mores suos. Eccl. ix. Omī
tpē vestimēta tua sint cādda. stult?
esset q eciā i ipō balneo sordidas ves
tes nō deponeret. sic ē q pā sua plā
git et nō relinquit. Greg. q fletibz suis
vite mūdiciā subtrahit aū di oculos
sordidas eciā ipās lacrimas facit.
Deo volūtas dei ē vt in bono ex
ercitemur. i. petri. ij. sic ē volūtas
dei vt bene faciētes obmutescere faci
atis. qē si ergo bene faciētes volūtatē
dei impletis immo ex deo nati estis
ioh. iij. qui bene facit ex deo est qui
male facit nō vidit deū imo nec vide
bit in eternū. Deus em bene facit bene
faciētibz. p̄s. bñfac dñe bonis et rās
corde declinātes aūt i oblig. adducet
dñs aū opātibus iniquitatē. sed attē
de quid ait petrus. Obmutescere fa
ciatis. qē. magna virtus bonorū
sanctorū qui nos ipōs apud deū cres
cē et obmutescere adūsarios et ami
cos nō erubescere faciūt. Augustin?
Qui nos amāt qrūt qd laudēt i nob
qui aūt oderūt detrahūt nobis. nos
aūt in utroqz iudicio pstanti vitam
nrā sic custodire debem? et famam
vt erubescāt de detractorib? lauda
tores. Sic certe qui modo detractioni
bus et cōfessionibus et cōspiracioib?
et alijs perūsis laucioibus nolūt

in mūdo obmutescē obmutescēt i iu
dicio. Mathei xxij. At ille obmutuit
Tercio volūtas dei est vt in utroqz
pfirmemur scz vt a pāo sificemur
et in bono exercitemur. ioh. vij. hec
ē aūt volūtas ei? qui misit me p̄is
vt omē qd dedit michi p̄ nō perdā
ex eo. sola pseuerācia facit vt nō p
damur. vñ matth. Qui aūt pseuera
uerit vsqz in finē hic saluus erit. ber.
absqz pseuerācia nec qui pugnat
victoriā nec palmā victor psequē. Illi
aūt pducūt q nō pseuerādo a deo se
pāt. p̄s. pdidisti oēs q fornicāt abs
te. michi at ad hēre deo bonū ē. formi
cāt q derelicto deo uo spōso in mūdo
luxuriāt. Si g nō vis p̄di ad hēas
deō volūtatē ei? semp et pseuerāt in
plēdo. i. ad hebre. v. semp qd bonū ē
sectamini in iuicē et i oēs. semp gau
dete sine intermissioē ote. hec ē em volū
tas di in oibz nob i xpō ihū. phidoz?
Tūc deo placz nra cōsacio qñ bonū
qd inchoam? sine pseuerāti pplem?
Et nō q de t̄plici volūtatē di p̄d cā ē?
ad. ro. xij. Reformamini in nouitate
sens? vti ut p̄betis q sit volūtas dei
bona bñplacēs et p̄fca. volūtas dei
bona ē ut a malo scificemini. bñpla
cēs. ut bonū opemini. p̄fca ut i vtro
que pfirmemini. Quarto em volun
tas di ē ut i celo glorificemur. ioh.
vi. hec est aūt volūtas p̄is mei qui
misit me ut omnis qui videt filium
et credit in eum habeat vitam eter
nam. Bene dicit et credit in eum. si
autem scire desideras vtrum vere
credas in cristum attende quod dici
tur. mathei. xvi. Signa autem e
os qui in me credunt hec sequentur

Dñica scda quadragesime. **S. xxx.**
Miserere mei dñe fili dauid filia
mea male a dñio vexat. **ma.**
1. Quatuor pñt hic nōi. Primo
qđ p mulierē chananeā intelligat.
Scdo qđ p filiā ei⁹ expmat. Tercō
qre dñm filiū dauid noinet. Quar
to quā miaz ab eo expostulet. **De**
p̄mo nō q p mulierē chananeā in
ligit aia cuiuslibet p̄ccris q tñ se in
malo statu ēē recognoscit. a p̄p hoc
dei miaz iplorat. Hanc mulierē ei a
naneā appellat **mar. vii.** syrophœi
sam. Syrophœissa int̄p̄t̄ alt̄m
sa muli et dñi sūt aiam ad dñi cōtū
dēdēdātē. Chananeā etiā int̄p̄t̄
emulatrix et exp̄mit aiaz q dñm p
patiēciā emulat. i. seq̄t. **De scdo**
nō q p filiā mulieris exp̄mit cuiusli
bet aie p̄ccat̄ricis p̄sciā. Et cō q dñi
aia p̄cis ē subdita male a dñio vx
at̄ p̄sciā. Et nō q filiā. i. p̄sciā eoz q i
p̄cis male vxat̄ p sp̄mo sam c̄m̄nū
remotionē. **h** in p̄cis dēcesserint
vxabūt p̄cis et p̄ssiē. p̄cis i ama
ra carnis ac aie separacōe. p̄ssime in
v̄mis et ignis se uissā cōtriciōe. **g**it
quelibet p̄ccatrix anima que filiam
idest cōsciēciā suā p aule ū p̄ccatū
vxat̄ sentit a demone p p̄u saluati
ōis dēfideiū currere debet post dñm
eigz debet magno cōtriciōis clamore
supplicare ut velit cōsciēciā suā a
vxacōne demonis liberat̄. **De ter**
cō nota q ideo dñm filium dauid ap
pellat quia eum de genere dauid dē
scendisse recognoscit. **Unde in psal**
mo promissum fuerat ei. **De fructu**
ventris tui ponam super sedem tuā
Dixit et **lu. i.** gabri. ad maiā. **Ece**